

ŠESTÁK

Oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu Junáka - svazu skautů a skautek ČR Kateřinice
číslo **10**, vydáno pro vnitřní potřebu 5.února 2001, počet výtisků 40



JAK SE MI ZATMĚLO PŘED OČIMA

Dazul

Byl to malý šok. Zažil jsem jej já i většina ostatních na poslední oddílové radě, když Šikulka tlumeným hlasem a trochu s ostychem oznamovala, že v Ratiboři se zakládá Pionýrský oddíl a Kecka z jejich družiny chce odejít z naší skautské Šestky a přihlásit se k pionýrům. Nevěřil jsem svým uším. Chvilka trapného ticha. Čekání co na to řeknu já. Sakra, asi bych měl něco říct. Ale co? Vyrazilo mi to dech. Jednak to, že zrovna Kecka chce odejít z oddílu. Kecka do které bych to nikdy neřekl. Tak nějak to zabořilo. Určitě ten pocit znáte – když vás třeba podrazí kamarád. Přesně tenhle pocit mnou projel. A taky jsem byl trochu všoku, že by se v Ratiboři objevili zrovna Pionýři vůči kterým mám, přiznám se, jakousi averzi z dob ne tak dávno minulých. Mozek najednou začíná pracovat na maximální výkon. Kecka, Kecka, Kecka, Kecka. Proč, proč, proč? Okamžitě se mi vybaví scéna z Polární výpravy, když po několikadenních deštích a večerním mrazu vyráží každý samostatně rozdělat oheň. Skaut by měl rozdělat oheň za jakéhokoliv počasí, toto umění mi párkrát minimálně zachránilo zdraví. Jenže ne každému se oheň rozdělat podařilo. Ajá na adresu těch smolařů prohlásil jedovatě, že by se měli dát k Pionýrům! Čas od času si tuhle jedovatost neodpustím. Jestliže Kecka moje slova vzala vážně, může to být pravou příčinou.



Najednou slyším rozvážná lřčina slova: „Podívejte se, náš oddíl je dobrovolnou záležitostí a každýmá právo kdykoliv odejít. Nejsme žádná sekta“

Už jsem v pohodě a ke krátké debatě se přidávám i já. Pochopitelně, že zde zaznělo, to co mi před pár vteřinami běželo hlavou – moje jedovatá poznámka o „daní se k Pionýrům“. Ještě chvilku to probíráme a pak už to Kikina ani Šikulka nevydrží a jdou s pravdou ven – byl to fór na kterém se v družině domluvili, abym i vrátili můj komentář z Polární výpravy. Padá mi kámen ze srdce a cítíuji blahodárné ulehčení. Ten fór se Žabám povedl.

PS: Počasí na Polárce bylo k rozdělování ohně opravdu drsné. Já sám jsem zažil takto promočené a zmrzlé dřevo málokrát a jednou se mi oheň taky nepodařilo rozdělat. Ti, kterým se to na Bařince nepovedlo, k Pionýrům přestupovat nemusí.

TOMU JEŠTĚ NEROZUMÍŠ

KLÍŠTĚ – vybrala z kalendáře Skauta-Junáka

Pětiletá holčička se dívala přes rameno svému staršímu bratrovi, který dokončoval domácí úlohu na téma Význam jehličnatých stromů. Držel v prstech zelenou pastelku a pod napsané řádky kreslil do sešitu stromek. Brzy byl obrázek hotový. Žák páté třídy se chystal zavřít sešit, když tu se malá sestra zeptala: „Proč jsi na stromek nakreslil ozdoby?“

Obrátil se k ní a s velkou dávkou převahy říká: „Obrázek není k Vánocům. Je k úloze, kterou jsem napsal. Tomu ještě nerozumíš, protože zatím nechodíš do školy.“ O chvíli později se dotýčný páťák díval na svou starší, šestnáctiletou sestru, která si pouštěla na plné pecky magič. Kroutila se před zrcadlem, byla v transu. „Co vyvádíš?“ zeptal se poněkud vyděšený bratr a dočkal se pouze odpovědi: „Hele, tomu ještě nerozumíš, protože děti nechodí do tanečních.“

A odešla. Do tanečních. Vrátila se však domů o půl hodiny později, než měla. Doma mezitím nakynula hádka mezi rodiči. Otec vyčítal matce, proč nemohla dceru doprovodit a včas jí přivést zpátky. Matka ale namítla, že slečna si může nosit hodinky sama. Opožděná dcera vstoupila do pokoje s dotazem, proč otec křičí.

„Protože o tebe mám strach,“ odpověděl. „Když o mě máš strach, tak musíš křičet?“ zeptala se dcera a dostalo se jí odpovědi, že nemá být drzá a že tomu nerozumí, protože ještě neví co je to mít děti.

Pětiletá holčička už spala. Její bratr z páté třídy taky. Šestnáctiletá dcera a rodiče se rovněž chystali ke spánku, jen dědeček si ještě v kuchyni četl. Na matčino upozornění, že je už k půlnoci, reagoval shovívavě a nechal se slyšet, že je ještě brzy.

„Brzy?“ pronesla matka. „Bude půlnoc.“ „A co? Děvenko, tomu ty ještě nerozumíš. Nevíš, co je nespavost. A buď ráda,“ řekl dědeček a pokračoval v četbě. Nadcházejícího rána všichni vstali, rychle se oblékli a opouštěli byt. Dědeček vzal za ruku pětiletou vnučku, aby jí odvedl do školky. Když jí pak dával kabát na věšák, všiml si nápadně vyboulené kapsy. Sáh a objevil panenku. „K čemu jí máš s sebou? Copak nevíš, že do školky se nesmějí brát hračky?“ ptal se káravě dědeček.

Vnučka na něj upřela kukadla a povídá: „Já to vím, ale panenka ne. Už tomu rozumíš, dědečku?“



KÁČA

KECKA – vybrala z kalendáře Skauta-Junáka

Našemu dědovi je osmdesát, ale je pořád sekáčaJůra, jak o něm říká maminka. A má pravdu. Děda mi dává skoro v jednom kuse najevo, jak je naše generace nemožná. Pořád prý sedíme u televizorů nebo počítačů. Necháváme na sebe dobrovolně působit ty magořiny, co tam vysílají (děda říká Lampa slaboduchých). Nečteme prý a ani nepřemýšlíme. Jsme prý zoufalci, kteří jsou trénováni jen na to, aby se mlátili po hlavách. Jediní, komu se od našeho dědy dostává trochu milosti, jsou skejťáci. Ty jak se zdá, obdivuje. Příliš najevo to však nedává, asi aby si před námi nezadal. Ale jak je vidí, ať na ulici nebo z okna svého

Vtip

Přijde Pepíček domů a říká mamince: „Maminko děti se mi smějí, že můj tatínek je policajt! Ale Pepíčku nebreč, ty děti jsou hloupé, taky budou policajti!!“

pokoje, už se stejně jako oni předklání, podklesává v kolenou, všelijak natáčí tělo, jako by na skejtu jel on. Děda je truhlář, tedy byl. A dobrý truhlář. Ještě má na dvorku malou dílničku, do které za ním chodí každou chvíli nějakí zákazníci, aby jim tohle opravil, udělal. Hele povídá mi tuhle, co jsem pro ty tvé skauty udělal. Povídá mi zvláštní kuželovitou věc, kterou jsem nikdy před tím neviděl. Byla dřevěná, snad deset centimetrů vysoká, vytočená na dědově soustruhu. Od nejširšího místa obvodu až ke špičce měla na svém těle vykroužené nehluboké zářezy. To je Káča, vysvětloval mi děda. Tu uměl za mého mládí

roztočit každý kluk. Vy to ovšem hned tak umět nebudete, vy televizní opice. Odbočil Káču kusem provazu jehož prameny naskládal do zářezu, a potom ji prudkým šklubnutím roztočil na truhlářském stole. Dědův trhavý pohyb připomněl startování lodních motorů nebo sekaček na travu. Káča se vrtěla na stole dlouhou dobu. Ne a ne přestat. Hned jsem si to chtěl vyzkoušet, protože mě napadlo, jaká bude s touhle hračkou zábava na družinovce. Ale děda se rozhlédl po dvoře, jestli není na blízku, číhnul nahoru do



oken rohu, a pak o poznání ztišil hlas. „Hele, dám ti tu Káču a co víc, naučím tě s ní pár figlů. Ale ty za to“, znovu se podíval do oken „seženeš to prkýnko na kolečkách. Půjčit, rozumíš, jen půjčit.“ Nevěřil jsem vlastním uším. „Dědo, co když se ti něco stane? Víš, co by nám řekla máma, kdyby se dozvěděla, že chceš jezdit na skejtu a já že ti v tom pomáhám?“ „To by se právě nesměla dozvědět. Muselo by se to udělat tajně.“ Bylo vidět, že je děda rozhodnutý, že po skejtu opravdu touží, že si chce jízdu na něm vyzkoušet. Třeba jenom jednou, na malou chvíli, ale chce to zažít. „Tak fajn, dědo“, rozhodl jsem se. „Ale před mámou ani muk.“ „Mě to povídej“, odpověděl děda nakvašeně. „Mně, který má z mlčení doktorát“ „Co tu Káču“, řekl jsem a natahoval po ní ruku. Avšak děda, ta chytrá pouštní liška, odpověděl: „Řekl jsem něco za něco.“ A rychle stopil Káču do kapsy. Když jsme na družinovce zkoušeli tenhle podivný dědův dárek - starodávnou hračku Káču-rozpohybovat, musel jsem se smát. Vzpomněl jsem si na to, jaké úsilí to stálo mého dědu, než se Káča dostala na naši družinovou schůzku. Byl jsem na svého dědu pyšný. **Jsme opravdu tak nemožná generace, jak si o nás naši dědečkové a babičky myslí? Opravdu trávíme všechn volný čas vzajetím obrazovek televizí a počítačů? Je naším předním zájmem někomu ubližovat, nečteme a nepřemýšlíme?** Nebo je to pouze jeden z mnoha pohledů na naši generaci. Ano, někteří naši spolužáci jsou přesně takoví, jak je děda popsal. Po škole sednou za počítač a tloučou do klávesnic až do té doby, kdy začíná v televizi nějaký seriál, většinou nemají ani čas jít ke stolu se navečeřet. Nebo jen tak bloumají v podobných partách po ulicích a sídlištích a nemají do čeho píchnout. Není ani výjimkou, že se zde setkávají s kouřením, pitím alkoholických nápojů a užívání drog. Ale jako nejsou stejně všichni staří lidé, a děda je toho důkazem, nejsou stejní ani všichni mladí lidé. Někteří jsou

opravdu takoví, jak jsme je před chvílí popsali, ale je i mnoho těch, kteří svůj volný čas dokážou využít mnohem užitečněji než pouhým vysedáváním u televize. Skauti jsou toho důkazem. Je mnoho činností, které nás mohou zaměstnat na dlouhou dobu, aniž bychom si na televizi vůbec vzpomněli. A to nemluvím pouze o době strávené s kamarády na družinových či oddílových schůzkách. Je i mnoho zájmových kroužků, kam můžeme chodit a věnovat se činností, které nás baví. Jen je třeba najít v sobě odvahu a nebát se zajít například do domu dětí a přihlásit se tam na nějaký ten kroužek. Je to pravda – odvěká, že nic není zadarmo. I když se to z počátku tak může jevit, vždy přijde doba zúčtování. Možná je tedy lepší někdy platit hned a neotálet se splácením dluhů příliš dlouho. Neměli bychom být ani zaskočení požadavkem „něco za něco“. Když někdo něco moc, moc chce, je schopný tomu obětovat cokoli. A to je případ našeho dědy. Vymyslel lákavou nabídku, která se nadala odmítnout. Všechno to podbarvil jen slovy, že to my hned tak nedokážeme a chtěl Káču vyměnit za skejt. Od dědy to byl velice chytrý tah. Někdy se říká, že účel světí prostředky a v tom to případě tak tomu jistě bylo, ale neplatí to vždy. Když dáme nějakému svému kamarádovi dárek, neměli bychom žádat něco na oplátku. Dárky se dávají proto, aby toho druhého potěšili. A tím dostaneme vlastně něco i my. Už víš co to je? Často k tomu, abys udělal radost kamarádovi nebo kamarádce ani není potřeba žádná věc, žádný dárek. Kolikrát totiž mnohem víc potěší úsměv, vlídné slovo podpory nebo ruka podaná na pomoc. Každýby se měl umět dívat kolem sebe a hlavně u přátel poznat, chvíli kdy je dobré, nebo někdy nutně pro ně něco udělat.

V JINÉ ZEMI

Kecka – vybrala z kalendáře Skauta-Juráka

Jednou dopoledne, zrovna jsme měli matiku a víc než vzorečky na tabuli jsme pozorovaly sluníčko a vdychu plánovaly prázdniny. Tak právě o téhle hodině k nám paní ředitelka přivedla novou holku. Řekla, že se jmenuje Meggy a je z Bulharska. Byla taková, no divná. Paní učitelka ji posadila do druhé lavice ke mně a Žovce. Že prý nám pusy jedou až až, tak teď toho můžeme využít a Meggy seznámit se vším kolem. Za chvíli zvonilo a tak jsme všichni byli zvědaví, co je vlastně zač. Takovou legrační lámanou češtinou nám vypověděla, že má ještě tři sourozence – dvě sestry a malého brášku Denise. Česky se naučila ve škole v uprchlickém táboře, kde i s celou rodinou byla víc jak rok. Teď prý dostali azyl – říkala to moc důležitě, tohle cizí slovo. Až doma jsem se zeptal a naši mi vysvětlili, že je to oprávnění k pohybu. Od Meggy jsme se dozvěděli, že je Bulharka, dlouhý čas prý bydleli v Německu a teď se celá rodina chce usadit v Čechách. Od září bude normálně chodit do školy jako všichni ostatní. Teď do prázdnin si to jen omrkne, aby věděla co a jak. A zlepšila se v češtině. To jsou věci, tak my teď máme ve třídě opravdového uprchlíka!



Další den jsme měli oddílovou schůzku, tak jsme ze Žofkou ostatním hned všechno vyprávěli. Jaký má Meggy zajímavý osud, jak si ji lidi z ostatních tříd na chodbě pro její tmavší pleť pletou s cikánkou a že ona je docela fajn. A naši vůdkyni Jajku hned napadlo, že prý kde jinde by se mohla Meggy zlepšovat v češtině než v tom našem „ukecaném“ oddílu. Tak jsme ji pozvali na další schůzku. Nejdřív se tvářila trochu nedůvěřivě, ale na konec přišla. Vydržela až do konce schůzky a vypadala dokonce spokojeně. Tak uvidíme, třeba jsme získaly exotického nováčka.

PRASKLÁ STUDNA

(kikina)

Byly dvě studny jen pár desítek metrů od sebe. Rozhlížely se kolem sebe a občas se také daly do řeči. Každá byla úplně jiná. První studna byla dokonalá. Její kamenné okraje byly pevné a ani kapička vody se zní neztratila její vinou. Naopak ta druhá byla popraskaná, děravá. Z jejích stran vytékaly stružky vody. První byla velmi hrdá a pyšnila se

svou dokonalostí. Stála osamoceně, přiblížilo se k ní jen občas pár ptáčků nebo drobný hmyz. Druhá byla obrostlá záplavou rozkvetlých stromků, svlačci a dalšími rostlinami, které hltavě pily unikající vodu. Hmyz neustále kroužil kolem a ptáci si dokonce na okraji studny postavili hnízdo. Nebyla dokonalá, ale cítila se šťastná.

VOLÁNÍ O POMOC

z knihy *Buď připraven-Brumla*

Kdo se dostane na opuštěných místech do tísně a potřebuje pomoc, má dávat znamení v pravidelných intervalech. Voláním, světlem, pískáním. Nouzové signály se vysílají



šestkrát za minutu, tedy v desetiminutových intervalech. Pak je minuta klidu. Po jejím uplynutí následuje dalších šest signálů. Tak se střídá volání o pomoc (například dlouhý hvizd, mávání bundou, kroužením rozsvícenou baterkou atp.) s minutou ticha, kdy postižený dává pozor, na odpověď člověka, který jeho nouzové signály zachytil.

Kdo upozoruje nebo zaslechne volání o pomoc, musí dát volajícímu na vědomí, že o něm

ví a chystá se něco podniknout. Opakuje stejné signály v minutových pauzách, ale pomalejším tempem, jen třikrát za minutu.

Nouzové signály právě tak jako volání o pomoc při koupání ve vodě nebo mezinárodní S.O.S. nesmějí být zneužity. Kdo volá o pomoc jen zlegrace je hlupák a zaslouží potrestání. V budoucnosti by se mu mohlo stát, že když bude skutečně potřebovat, aby mu někdo pomohl, nikdo na jeho zoufalé volání nebude reagovat.

Volání o pomoc- každou lichou minutu opakovat stejný signál šestkrát, v desetivteřinových intervalech. Odpověď volajícímu o pomoc- opakovat jeho signály každou sudou minutu, ale jen třikrát za minutu.

REKORDY VE VÁZÁNÍ UZLŮ

Uveřejňujeme rekordní časy ve vázání uzlů, tak, jak se jich podařilo dosáhnout na Polární výpravě o vánočních svátcích.

Pokud se budeš doma nudit, není nic jednoduššího, než se pokusit některý z uvedených rekordů překonat. Není to tak neuskutečnitelné, chce to jenom trochu trénovat.

Lodřák	Katka	3.99.	Rybařík	Gejitka	6.16.
	Katka	4.22.		Miris	8.56.
	Irča	5.35.		Katka	8.99.
Dračák	Dazul	3.36.	Zkracovačka	Gejitka	4.98.
	Miris	3.43.		Miris	5.41.
	Bára	3.53.		Katka	6.16.
Ambulák	Katka	3.03.			
	Irča	3.05.			
	Fanta	3.78.			

Z ODDÍLOVÝCH RAD

Brumla

1. Hledá se človíček, který by byl dost odpovědný na to, aby pokaždé když vyjde nové číslo Šestáku zajistil jeho distribuci-tzn. že se časopis dostane ke každému členu oddílu a k jeho rodičům.
2. Též se hledá člověk, který by se stal novým oddílovým kronikářem. Ten musí být samozřejmě taky odpovědný protože je to



odpovědná činnost. Taky by měl trošku pěkně malovat, psát atp. Protože je to vizitka našeho oddílu.

3. Znovu připomínám tomu který by to snad zapomněl: Pokaždé když budeš opouštět klubovnu nezapomeň zkontrolovat jestli po tobě nezůstal nepořádek. Jestli jsi dal topení na číslo 1 a jestli jsi zamkl.
4. 17.2.2001 se bude náš oddíl podílet na Kateřinickém Karnevalu. Budeme pomáhat s výzdobou. Na pozvánce jsme uvedeni jako spolupořadatelé.
5. Družinky i světlušky nezapomeňte se připravovat na Svojsíkův a Světluškovský závod, který se uskuteční pravděpodobně 5.května.

ZE STŘEDISKOVÉ RADY

Dazule

1. Tříkrálová sbírka, kterou jsme pomáhali uskutečnit jako středisko ve Vsetíně CHARITĚ – byla hodnocena velmi dobře. Skauti tvořili asi 1/3 koledníků a vybrali asi 50% peněz (celkem se vybralo cca 50.000,-) na humanitární účely. Náš oddíl se do této akce nezapojil.



2. Na střediskové radě 14.1.2001 byl zvolen nový vůdce střediska – Romitů (Roman Pavlica, bývalý vůdce 1.smečky vlčat) a další členové střediskové rady. Z našeho oddílu byli do revizní komise zvoleny Irča a Anita. Výchovným zpravodajem pro chlapecký kmen byl zvolen Fido (vůdce Trojky) a pro dívčí kmen Fantomas (vůdkyně dívčí Dvojky).
3. Dne 2.února jsem @mailem obdržel následující text: *Starosta br. Navrátil vybral pro pořádání X. řádného sněmu středisko Vsetín. zdraví a gratuluje Jose - Ing. Josef Vyprachticky, tajemník URJ/Secretary General.* Jinými slovy – středisko Vsetín (jehož jsme součástí) bude pořádat největší skautskou událost, která se koná jednou zapár let.
4. Náš oddíl připravuje střediskovou vývěsku (vedle MěÚ Vsetín) 4.3.2001 s tématem „Skautské tiskoviny (časopisy a knihy)“ a 24.6.2001 s tématem „Jedeme na tábor“.
5. Do konce února musíme odevzdat registraci členů oddílu i s penězy.
6. Na letošní vůdcovské zkoušky neměl nikdo z našeho oddílu (Anita, Bára, Miris) odvahu se přihlásit.
7. Ve dnech 16.-18.března 2001 se uskuteční střediskový rádcovský kurs – organizuje Fido. Rádcové na oddílové radě mohou pro kurs doporučit až dva členy své družiny.
8. Do konce března musíme nahlásit místo našeho letošního tábora.

VÝROČÍ ODDÍLU

Dazul

Víte, že 19.března 1997 se uskutečnila historicky první schůzka našeho oddílu? Takže příští měsíc budeme slavit čtvrté výročí!
Návrhy na důstojné oslavy se přijímají. Zkuste o tom popřemýšlet na družinových.

Víte, že loni v březnu vyšlo také první číslo ŠESTÁKU (bohužel se nedochovalo ani v oddílovém archivu).

Historicky první jednodenní výprava se uskutečnila 8.května 1997 – jelo se na kolech na Tulácké skály v Hošťálkově.

ODZNAKY



instruktorský odzn.

Tento odznak má právo nosit v našem oddíle Dazul.
Jeho nošení je podmíněno absolvováním Instruktorské lesní školy (jakési skautské Vysoké školy) a pravidelnými účastmi na skautských vzdělávacích akcích – čekatelské a vůdcovské kursy, lesní školy,...



vůdcovský odzn.

Tento odznak může v našem oddíle nosit pouze Pinčl, Irča a Dazule.
Je podmíněn složením vůdcovské zkoušky. Opravňuje k samostatnému vedení oddílu a táborů.



čekatelský odzn.

Takovýto odznak nosí Anita, Bára, Miris, Kikina a Brumla, Je předstupněm pro vůdcovskou zkoušku. Čekatelská zkouška opravňuje k funkci zástupce vůdce oddílu. Jestliže je vůdcovský odznak „řidičákem na auto“ tak čekatelský odznak je jakýmsi „řidičákem na motorku“.

znaky vzdělávacích akcí

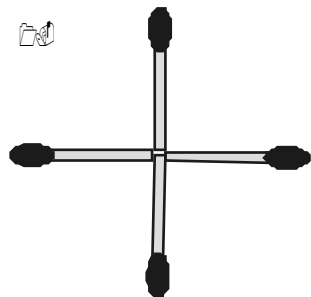


**znaky konkrétních lesních kurzů a lesních škol
se nosí na pravém rukávu pod mezinárodním znakem**

Takovýto odznak může v našem oddíle nosit Brumla, Bára, Kikina, Irča, Anita (kurs pro vedení světlušek SELKA).

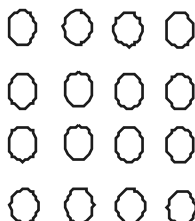
HLAVOLAMY

Miris

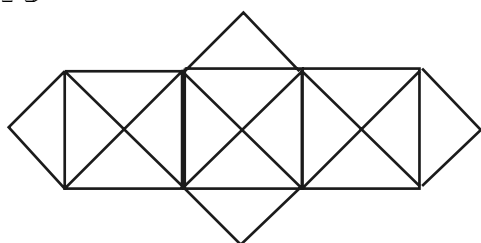


Čtyři zápalky tvoří kříž.
Pohněte jen jednou, aby
byl ohraničený kříž.

2.



16 bodů nakreslených na
obrázku spojte šesti přímkami,
ale jen jedním tahem. Čáry se
mohou dvakrát překřížit.



Zkuste následující
obrázek nakreslit
jen jedním tahem,
ale pozor. Bez
křížení čar.

Malá nápověda: Tah
se nemusí sebe dotýkat.

MOBILY, MOBILY,

Dazule

Tato vymoženost dnešní doby neminula ani náš oddíl. V tuto chvíli jej z různých příčin a důvodů vlastní:

Dazul 0606 891217
Irča 0606 124568
Pinď 0606 541599
Anita 0606 156057

Miris 0723 202119
Sněhula 0605 974084
Zub 0604 692739

Vymožeností, kterou mobil umožňuje je zaslání takzvaných SMS – krátkých textových zpráv, které jsou mnohem levnější než samotný hovor. Proto je tato specialita hojně využívána. Na můj mobil mi každou chvíli nějaká ta SMS dorazí. Že se nejedná jenom o věci seriózní vám nyní dokážu. Přesto, že sám nemám čas na zaslání takovýchto věcí, dal jsem si chvíli práci s tím, abych pro vás zarchivu SMS vybral několik charakteristických drobností.

Vaše telefonní číslo bylo vylosováno v soutěži o 1000000 Kč jako poslední. Dle paragrafu č. §101/3 sb. jste povinen uhradit tuto částku nejpozději do 24h. od obdržení SMS operátorovi. Případné nejasnosti Vám rádi vysvětlíme na tel. čísle: 4602.

Právě jsme pomoci vašeho mobilního telefonu změřili hlasitost vašeho hlasu, a protože bylo pomoci našich tabulek zjištěno překročení limitu, jsme nuceni zablokovat Váš telefon. Kontaktujte nás prosím na tel: 158 v kterémkoliv okrese naší

STALO SE



Z DRUŽINOVKY ŽŽAL – 25.1.2001

(Gejítka)

Naší družinovku jsme zahájili hrou, kterou si připravila SABINA. Za úkol jsme měli poznat hlavní města. Potom Klíště, Kelly a Gejítka dělali morseovku a přitom jsme to učili Lenku. Znění Kellyjiny morseovky „Budeme mít výročí“, Gejitčina „Kopretina má 12 listů“, Klíštětino „Příště si přineste oblíbenou kazetu“. Pak jsme si zahráli Klíštětinu sadystickou hru ve tmě a s míčem. No a pak nám jel autobus. (Enom mimochodem SABINA má 6. února narozeniny.)

Ještě naše přeřeky: Sabina napsala místo Paříž napsala Paříš. Klíště místo Monako řekla Manoko.

Vždycky jsme začli jako vždycky. Pár her...(Kelly, Gejítka, Klíště) Kelly měla nějaké šifry a Gejítka se opíčila po Kikině. Tato hra vedla za účelem slohové práce. Byla tam dodána jednotlivá slova: např: krásný, bouřka, mladík, přselo, v městě, spadl, chytil, do lesa, svítí, slunce, maminka, vařila, buchty s povidly, šel, krtek, auto, pes atd. měli z těchto slov napsat smyšlený článek. A tady je něco z toho co jsme vytvořili.

Judy. Byl krásný den, ale k večeru začla bouřka. Mladík Pepík se díval z okna jak přselo. Ve městě náhle spadl strom, chytil s sebou i menší stavení a do lesa se ozvala velká rána. Náhle z pochmurné oblohy vysvitlo slunce, maminka mezi tím uvařila kávu s buchtami s povidly. Náhle přes náš dvůr přešel krtek, kterého znenadání srazilo auto a pes ho sežral. Přešli jsme přes celé náměstí, kde stála krásná popelka a dívala se na spadlý strom a barák. Přešli jsme potok přes můstek na kterém byly boty, pytel a upytle můj tatínek

Kliště: Krásná bouřka mladá přšla z města, kde spadla chytla se lesa, kde svítí slunce a maminka vaří čaj a buchty s povidly. Šel krtek do auta a vzal psa došel k.. a šel přes celé louky k popelce šel i přes stromy, baráky, potoky, můstek kde nechal boty pytel i tatínka.

Brumla: Dnes byl krásný den, ale k večeru na nás přišla bouřka. Krásný urostlý mladík šel domů a jelikož přšelo, tak zmokl, tak bylo všude ve městě i ve vesnici. Když šel mladík po schodech podjela mu noha a on spadl, chytil se kliky a otevřel dveře. Za otevřenými dveřmi byla televize a v ní právě běžel dokument o lese ve kterém svítlo slunce. Z kuchyňských dveří vyšla maminka. Vařila mu na večeři polévku a pekla buchty s povidly. Po večeři šel na zahradu a uviděl krtka, který vylezl ze země. V tu chvíli projel kolem domu auto a pes zaštěkal. A proto za ním došel do klece. Jeho pes se jmenoval popelka, chudera byla uvázaná u stromu, který byl u baráku. Potom šel se svým psem na procházku. Šel přes potok nad kterým byl můstek. Jeho boty byly úplně promáčené, a tak je dal do tatínkového pytle, aby nesmrděly.

Gejtka: Dnes je krásný den, ale venku je bouřka. Ušlechtilý mladík seděl doma a koukal se na televizi. Venku přšelo, celé město bylo zavalené deštěm a venku ani živáčka. Chlapec, který se díval na televizi spadl z křesla a přitom chytil kabelovku. O prázdninách pojede chlapec skamarády na chatu do lesa tam je krásně a svítí tam slunce. Jeho maminka tam byla také a vařila jim oběd a pekla buchty s povidly. Chlapci se šli podívat do přírody a narazili na krtka, a celou dobu ho sledovali. Ložili přes všechny překážky, přes vrak auta, přes psí boudu až došli na velké pole. Přes celé město Popelka se loudali a hledali jejich vzácný strom, u kterého se všichni sešli, když se poprvé setkali a když se sešli, tak se šli podívat na zříceninu baráku vedle potoka, v kterém se vždy koupali když bylo pěkné počasí. Můstek, který přes něho kdysi vedl tam už nebyl. U potoka ležely roztrhané boty a pytel mého tatínka.



SVATBA – 19.1.2001

K2 – 13.1.2001

Dazul

Na startu jsme byli pouze v pěti, což vydalo na dvě soupeřící družstva – ŠETKA (Pinčl, Míša a Dazul) a chlapecká JEDNIČKA (Tempo + Dan). Před osmou hodinou ranní jsme se vydali od Tabulí ze slovenské hranice na skoro sedmdesátakilometrovou trať. Naše družstvo razilo zásadu, že běžky mažou pouze zbabělci a my (jako loňští vítězové) přece žádní zbabělci nejsme. Drahocené minuty ztráceli mazání jenom Jedničkáři. A nutno dodat, že se jim to vyplatilo, protože nás těžce porazili. Použili k tomu sice nefér fintu, že nás poslali špatnou cestou a my zhrěbene sjeli skoro do Karolinky, ale výsledek byl nekompromisní. V cíli byli asi o hodinu dříve. Putovní trofej, kterou jsme měli v naší klubovně na čestném místě, bude další rok zdobit klubovnu Jedničkářů.

PS: Pinčl Vám prozradí, že po Jedničkářském fiasku na Triatlonu a loňské K2, jsme jim museli nějaké vítězství pustit, aby se Tempo a jeho oddíl neztratil sebevědomí. Jak Pinčl dodává „Nám to neublíží a Jedničkářom to pomože“.

TVORBA DINOSAURŮ

Klíště

Zrovna jsme hráli hru, když najednou do velké klubovny vtrhly Žaby a řekli nám, že jim máme jít pomoc vyrábět dinosaury. No co nám zbyvalo. Uklidili jsme po sobě a šly jsme jim pomoc. Vypadalo to vcelku dobře, roztáhli jsme hlínu a začaly jsme dělat vajíčka. Pochvíli nás napadlo, že bychom mohli udělat raději dinosaury. Tak se vajíčka zrušily a začaly vyrábět dinosaury. Po vyčerpávající práci jsme se šli umýt. Když jsme přišly na oddílovku, tak to venku vypadalo jako kdyby tam někdo někoho vraždil. Jinak byla sranda. Dinosaurů se nám povedli (ale nejhezčí byl stejnak můj).

NÁBOROVÁ HRA V JABLŮNCE

Dazul

Začala to vlastně Sněhula, která chtěla v Jablůnce novou klubovnu pro svoji odloučenou družinu. Několikrát jsme to probírali na oddílové radě a pak slovo dalo slovo a šli jsme do toho. Pan starosta Jablůnky spolu s obecním zastupitelstvem nám velmi ochotně vyšli vstříc a dostali jsme k dispozici malou místnůstku kousek od Obecního úřadu. Nájem, energie, otop, voda – vše zdarma! My jsme se zavázali obnovit tamní skautský oddíl a učinit z něj v horizontu tří let zcela samostatně pracující a funkční oddíl.

Po Sněhulině havárii se její šestka světlušek prakticky rozpadla a tak musíme začít znovu od začátku. Pokusili jsme se získat pro náš záměr někoho ze střediska a nabídly se Dája s Kaskadérem. Vrhly se statečně na nábor nováčků, ale ten v podstatě vyšuměl. Po té co několikrát přijely ze Vsetína do Jablůnky zbytečně, protože nikdo na schůzku nedorazil, domluvili jsme se na dalším pokusu. Na oddílové radě vznikl spontánně nápad uspořádat pro děcka



Zveme tě na velkou hru
O DINOSAURÍ VEJCE
v Pátek 26.ledna 2001
sraz v 15:00 před Obecním úřadem Jablůnka.

Předpokládaný konec v 17:00.
Pro děvčata i kluky (3.-7.třída).
Teple se obleč a připrav se na litý boj mezi diplodocusy a ornitolestesy.
Po ukončení hry bude možnost si prohlédnout naši novou klubovnu
vedle Obecního úřadu a seznámit se s činností skautského oddílu.



Pořádá 6.oddíl Janáka Kateřinice

z Jablůnky velkou hru a spojit jí s nábořem nováčků. A tak se zrodila hra O dinosaui vejce (viz zvadlo). Do příprav se zapojily všechny družiny. Spídy roznesl plakáty do každé třídy a domluvil vyhlášení akce školním rozhlasem. Bylo pro nás nemilým překvapením, že se na akci dostavili pouze dva kluci (počítali jsme ze zkušeností z cca 20 děvčaty a kluky). Nicméně hru jsme se hráli (zapojili se do ní všichni přítomní z našeho oddílu + oni dva kluci).

Na další schůzku však nepřišel opět nikdo. Docela nemilé překvapení, ale i s tím musíme počítat. Šestkaři se hned tak nevzdají a tak jsme na poslední radě namýšleli další plán. „Toho bohdá nebude, aby.....“

PLÁN AKCÍ

2.února	Oddílovka (Irča)
10.-11.2.	RS Wakpalan – zimní přechod (Fatra?)
16.února	Oddílovka (Pinčl)
17.února	Pomoc (dobrovolná) při Dětském karnevalu
24.-25.2.	Dvoudenní výprava na CUSALÍNO (Irča)
2.března	Oddílovka (Bára)
16.března	Oddílovka (Kikina)
16.-18.3.	Rádcovák (výchovný zpravodajové střediska Fido + Fantomas)
24.března	První jarní výprava na Montyho skály (Pinčl)
30.března	Oddílovka (Miris)



Podle počasí a dalších okolností je zapotřebí počítat každý měsíc s jednou celodenní brigádkou na staveništi naší klubovny (stromy, kůlna,...).



O pololetních prázdninách se po dvě dopoledne bude v klubovně a jejím okolí něco dít. Takže pokud nejste **v úterý 13.2. a středu 14.2.** na prázdninách u dědečků a babiček, určitě přijďte, nudit se nebudete.

Na únorovou **DVOUDENNÍ VÝPRAVU** pojedeme na CUSALÍNO, což je chata TOMíků kousek od Vsetína. Odjezd je **24.února v sobotu 6:50** autobusem na Vsetín, pak místní dopravou ke Zbrojovce a odtud po svých (asi 2-3 km) na hřeben k chatě.

S sebou: zimní vybavení (teplé oblečení, rukavice, čepice,...), spacák (bez karimatky - spíme na madracích), 1x svačinu, peníze na cestu tam a zpět (Vsetín+MHD) + 25,- Kč za ubytování + 35,-Kč na jídlo (poslední jídlo je nedělní oběd).